

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı: 1993/21

Karar Sayısı : 1993/30

Karar Günü : 21.9.1993

R.G. Tarih-Sayı :16.08.1995-22376

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Alaşehir 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU : 21.6.1987 günlü, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 12. maddesinin son fıkrasının Anayasa'nın 2., 10. ve 36. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

3.9.1951'de tapu maliki olan davacılar, üçüncü kişiye karşı Alaşehir Sulh Hukuk Mahkemesi'nde elkoymanın önlenmesi (müdahalenin men'i) davası açmışlardır. Mal Müdürlüğü, bu davaya 24.12.1952 günlü dilekçeyle katılmak istemiştir. Davanın reddine ilişkin karar, Yargıtay'da usul yönünden bozulmuştur. Yerel mahkeme davayı yeniden ele almış, ancak yörede kadastro işi başladığından 17.9.1954'de dosyanın Kadastro Hakimliğine gönderilmesine karar vermiştir. Kadastro Mahkemesi'nde dava sürerken taşınmaz, 4.7.1954 günlü tutanakla, tapu kaydına dayanılarak, tapuda adları yazılı davacılarla Maliye Hazinesi adına payları oranında tesbit edilerek 24.2.1955'de tapuya tescil edilmiştir. Payların zamanla malik değiştirdiği dosyaya gelen tapu kayıtlarından anlaşılmaktadır. Tapulama Mahkemesi'ndeki yargılama sonunda verilen dava konusu taşınmazın 12880 metrekaresine ilişkin paydaşlar adına, tapu fazlası olan 22520 metrekaresine ilişkin yerin Maliye Hazinesi adına tapuya tesciline ilişkin 12.4.1984 günlü karar, 24.2.1985'de Yargıtay'ca onanarak kesinleşmiştir. Maliye Hazinesi'nce Karar gereğince, yerin, adına tescili için başvurulduğunda daha önceden tesbit gibi tescil edildiğinin anlaşılması üzerine, tesbit kesinleşmeden yapılan tescil işleminin hukuksal değer taşımadığını, bu sicile dayanılarak yapılan satışların geçersiz olup alıcıların Medeni Yasa'nın 931. maddesinden yararlanamayacaklarını ileri sürerek adlarına tapu kaydı oluşturulanların mirasçıları ve onlardan pay satın alan kişilere karşı tapu iptali davası açılmıştır. Davaya yanıt veren kimi davalılar, tapuya tescilden başlayarak 20 yıl geçtiğini, malik sıfatıyla zilyet olduklarını, 3402 sayılı Yasa'nın 12. maddesinin son fıkrasına göre davanın reddini istemişlerdir.

Davacı vekili 19.6.1992 gününde Anayasa'ya aykırılık savını içeren dilekçe vermiştir. Davalıların görüşünü alan Mahkeme bu savı ciddi bularak 3402 sayılı Tapulama Yasası'nın 12. maddesinin son fıkrasının iptali istemiyle 21.12.1992 günü, Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına karar vermiştir.

III- YASA METİNLERİ

A. İptali İstenen Yasa Kuralı

3402 sayılı Kadastro Yasası'nın iptali istenen 12. maddesinin son fıkrası şöyledir :

"Kesinleşmemiş tutanaklar herhangi bir nedenle tapuya tescil edilmişse, iddia ve taşınmazın niteliğine bakılmaksızın, taşınmazı tescil tarihinden itibaren 20 yıl müddetle malik sıfatıyla zilyedliğinde bulunduranlar ile bunların akdî ve kanunî halefleri açılmış ve açılacak olan davalarda Medenî Kanunun tapuya itimat prensibinden yararlanırlar."

B. İtiraz başvurusunda dayanan Anayasa kuralları şunlardır:

1."MADDE 2.- Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir."

2. "MADDE 10.- Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."

3. "MADDE 36.- Herkes, meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma hakkına sahiptir.

Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz."

IV- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca Yekta Güngör ÖZDEN, Güven DİNÇER, Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, Servet TÜZÜN, Mustafa ŞAHİN, İhsan PEKEL, Selçuk TÜZÜN, Ahmet N. SEZER, Haşim KILIÇ, Yalçın ACARGÜN ve Mustafa BUMİN'in katılmalarıyla 20.4.1993 günü yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

İşin esasına ilişkin rapor, başvuru kararı ve ekleri, Anayasa'ya aykırı olduğu ileri sürülen Yasa kuralı ile itiraza dayanak yapılan Anayasa kuralları, bunlarla ilgili gerekçeler ve öbür yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

A. Sınırlama Sorunu

Kadastro Yasası'nın 12. maddesine, TBMM görüşmeleri sırasında verilen önergenin kabulü üzerine eklenen dava konusu son fıkraya göre, özel mal, kamu malı ayırımı yapılmaksızın kadastro tutanağının kesinleşmesine karşın yanlışlıkla kesinleşmiş gibi tapuya yazılan tüm taşınmazlar, belli sürenin geçmesi ile tapuda malik olarak yazılan kişinin ya da mirasçıların mülkü olmaktadır. Davacı Hazine, kesinleşen Tapulama Mahkemesi kararı uyarınca 35400 metrekarelik taşınmazın tapu kaydı miktarı olan 12888 metrekarelik kısmının paydaşlar adına, 22520 metrekarelik bölümünün ise miktar fazlası olarak ayrılıp Hazine adına tescilini istemiştir. Yapılan keşiflerde, tapuda ekili bahçe olarak kayıtlı dava konusu yerin tümünün bağ ve tarla olduğu ve özel mülkiyete konusu niteliği taşıdığı saptanmıştır. Bu yerin

kamu malı olduğu savında bulunulmamıştır. Ancak tapu dışında kaldığından "tapusuz" niteliğı ağır basmaktadır.

Dava konusu taşınmazın bu niteliğı gözönünde bulundurulduğunda itiraz konusu kuralın özel mülkiyete konu olabilecek tapusuz taşınmazlarla sınırlı olarak incelenmesi gerekir.

B. İtiraz Konusu Kuralın Anlam ve Kapsamı

Kadastro Yasası'nın gerekçesinde, bir tür tasfiye düşünöldüğünden, ülkenin kadastro topografik haritasına dayalı olarak taşınmaz malların sınırlarının arazi ve harita üzerinde belirtilerek hukuksal durumlarını saptamak, Medenî Yasa'nın öngördüğü biçimde tapu sicilini oluşturmak amacı açıklanmaktadır.

Yasa'nın 1.-12. maddelerine göre kadastro ekibi, kadastro çalışma alanını ilân eder, çalışma alanında işe başlamadan önce yerel hukuk mahkemelerinde bu alandaki taşınmaz mallar hakkında görölmekte olan kadastro ile ilgili davalarla hükme bağlanmış olup da kesinleşmeyen davaların listesini alır ve bunu kadastro teknisyenliğine verir. Kadastro teknisyenleri hazır bulundukları takdirde mal sahipleri ve ilgililerin huzurunda, varsa harita, tapu ve vergi kayıtları ile diğer belgeleri en az üç bilirkişi ve muhtarın bilgilerinden yararlanarak inceler ve o yere uygular. Elde ettikleri bilgi ve buna ilişkin kanılarını her taşınmaz mal için düzenleyecekleri kadastro tutanağına yazarak sonucuna göre taşınmaz malı sınırlandırır ve hak sahiplerini belirler.

Kadastro tutanağı düzenlendikten sonra, kadastro ekibinin çalışma alanında işlerini bitirmesine kadar tesbitlere itiraz edebilir. Komisyon, kendisine iletilen işlerle itirazlı tutanakları aldığı günden başlayarak en geç bir ay ya da gerekçe gösterilmek suretiyle kadastro ekibinin çalışma alanındaki çalışmalar sona erinceye kadar inceler. Bu incelemeler sonucunda eski tutanağın yerine geçmek üzere hak sahibini belirleyici yeni bir tutanak düzenlenir. Kadastro müdürü, kadastro tutanaklarına göre yapılan tesbitlere dayanak olan askı cetvellerini düzenler, bu cetvelleri ve pafta örneklerini, müdüriyette ve ayrıca muhtarın çalışma yerinde 30 gün süre ile ilân ettirir. Bu süre geçtikten sonra dava açılmayan kadastro tutanaklarına ilişkin sınırlamalar ve tesbitler kesinleşir. Tutanaklarda belirtilen haklara, sınırlandırma ve tesbitlere karşı tutanakların kesinleştiğı tarihten başlayarak on yıl geçtikten sonra kadastrodan önceki hukuksal nedenlere dayanarak itiraz olunamaz ve dava açılmaz.

Kesinleşmemiş tutanaklar herhangi bir nedenle tapuya tescil edilmişse, sava ve taşınmazın niteliğine bakılmaksızın, taşınmazı tescil tarihinden 20 yıl süreyle malik sıfatı ile zilyedliğinde bulunduranlar ile bunların akdî ve kanunî halefleri, açılmış ve açılacak davalarda Medenî Yasa'nın tapuya güven ilkesinden yararlanırlar.

Dava konusu olayda, kadastro tutanaklarının tapuya tescil edildiğı, Tapulama Mahkemesi'nin dosyasındaki tapu sicil muhafızlığı yazısı ve eklerinden anlaşılmaktadır. Yerel mahkemede taşınmaza ilişkin dava devam ederken gerekli bilgi alınmadan, tapuya tescil yapılmıştır. Taşınmazın davası sürdüğüne göre tapulama tutanakları kesinleşmediğinden itiraz konusu kuralın sınırlandığı biçimiyle davada uygulanacak kural olduğı açıktır.

Kadastro Yasası'nın gerekçesinde 12. maddeyle kadastro tutanaklarının kesinleştirilmesi, tapu kütüklerine tescil işlemlerinin kısa zamanda yapılması ve kadastro tutanaklarının kesinleştiğı tarihten başlayarak 10 yıl geçtikten sonra kadastrodan önceki hukuksal nedenlere dayanılarak dava açılmaması esası getirildiğı belirtilmiştir. Böylece, daha

önce 766 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde yer alan 10 yıllık hak düşürücü sürenin tescil tarihinden değil, tescil tarihinin kimi nedenlerle gecikmesinden kaynaklanan sakıncaları önlemek için tutanakların kesinleşme tarihinden başlayacağı önerilmişken, TBMM görüşmeleri sırasında 12. maddeye itiraz konusu son fıkra eklenmiştir. TBMM'nin 21.6.1987 günlü oturumunda bu fıkra ile ilişkin gerekçe "Medenî Kanunun 639. maddesine paralel bir düzenleme getirilmiş olup, taşınmazın niteliğine bakılmaksızın tapu sicillerine itimat prensibinin kuvvetlendirilmesi öngörülmüştür." olarak açıklanmıştır.

Medenî Yasa'nın 633. ve sonraki maddeleri taşınmaz edilmeye ilişkin hususlar düzenlemektedir. Medenî Yasa'nın 638. maddesine göre adî zamanaşımında, haklı bir sebep olmadığı halde tapuda malik gibi görünen kimse eğer hüsnüniyetli ise ve taşınmazı 10 yıl çekişmesiz ve kesintisiz elinde bulundurmuşsa o kimsenin taşınmaz üzerindeki hakkına itiraz olunamaz.

Kazandırıcı zamanaşımı ile mülk edinme, aslında Medenî Yasa'nın 639. maddesinde öngörülmüştür. Anılan maddenin birinci fıkrasına göre olağanüstü zamanaşımında tapusuz ve özel mülkiyete konu olabilen bir taşınmazı, çekişmesiz ve kesintisiz 20 yıl süre ile malik sıfatıyla elinde bulunduran kimse, kendi adına tescil isteyebilir. İkinci fıkrasında tapuda maliki belli değilse ya da 20 yıl önce ölmüşse taşınmazı birinci fıkradaki koşullarla elinde bulunduran kimsenin kendi mülkü olarak tescilini isteyebileceği belirtilmektedir. Taşınmazı malik olduğu veya ileride malik olacağı inancı ile elinde bulundurmak, malik niteliği ile zilyetliktir. Çekişmesiz zilyetlik, gerçek malikin istihkak davası açmadığı ya da açmışsa bile çekişmenin sonu vermediği zilyedliktir. Kazandırıcı zamanaşımı süresince zilyedliğin yitirilmemiş olması gerekir.

Medenî Yasa'nın 931. maddesi ise daha değişik bir düzenleme getirmektedir. Maddeye göre yolsuz tescil edilmiş olsa bile bu kayda dayanarak iyi niyetle aynî hak edinenin bu edinmesi geçerli olur. Haklı neden olmaksızın yapılan tescilin aynî hak doğurmayacağı ilkesine ayıklık oluşturmaktadır. İyi niyetli üçüncü kişilerin durumu ve güven duyması bu madde ile korunmuştur. Sözü edilen iyi niyet, Medenî Yasa'nın 3. maddesindeki iyiniyettir. Tersini ileri süren kişinin, kötü niyetle davrandığının kanıtlanması gerekir.

Taşınmazlar üzerindeki aynî hakların tapu sicili yoluyla açıklık kazanması, güveni ve sürekliliği sağlar. Yolsuz tescilin yanı olanlar ve onların mirasçıları bu madde ile korunmamışlardır. Anılan madde, özel mülkiyet hakkında uygulanır. Kamu mülkü durumuna girmiş olan bir taşınmazın özel hukuk alanında uygulanabilecek yasa kurallarına dayanılarak mülk edinilemez. Hak kazandırıcı süre

içinde, elde bulundurulmak veya her nasılsa açık bırakılan tapu sicilindeki kayda iyi niyetle dayanılmak suretiyle mülk edinilemez.

Kadastro Yasası'nın 12ci maddesinin son fıkrasıyla kadastro düzenlemelerinde şimdiye kadar rastlanmayan bir hüküm getirilmiştir. Bu hüküm, Medeni Yasa'nın 639. maddesine koşut olup aynı amaca yöneliktir. Tapulu taşınmazları da kapsamı sonucunda 639. ve 931. maddelerdeki kimi öğeler de alınmıştır. Kadastro işleminin tasfiye niteliğine uygun içeriktedir. Her nasılsa kadastro tutanakları kesinleşmeden tapuya tescil durumunda, belli bir süre kullanılması elde bulundurulması sonucu, o andaki tapu maliklerinin edinmesinin geçerli sayılmasına olanak vermektedir. Bu durum, yeni bir mülkiyet kazanma biçimidir.

Anayasa Mahkemesi'nin 8.2.1973 günlü, Esas 52, Karar 5 sayılı kararında, kadastroya dayanılarak düzenlenen plânların ve tapu sicilleriyle belirlenmiş olan hukuksal durumun kararlılık içinde süregelmesi bunların düzenlenmesinden önce hukuksal ve eylemli duruma dayanılarak kullanılacak dava haklarını, hakkın özüne dokunulmayacak, ancak kararlılığı da bozmayacak bir ölçüyle sınırlandırarak, gerçekleştirilebileceği belirtilirken başka kadastro yasalarının da itiraz kısıtlamasının olmadığı durumlarda 766 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle getirilen kısıtlama Anayasa'ya aykırı bulunmamıştır.

İtiraz konusu kural, mülkiyet hakkıyla doğrudan ilgili bulunmamaktadır. Kazandırıcı zaman aşımı ile mülk edinmede değişik yasalarla yapılan değerlendirmelerde, ötedenberi değer verilen ve mülkiyet hakkının edinilmesinde zilyetlik kurumu temel bir sistem olarak kabul edilmiştir. Zamanaşımı ile kazanılan hak, tescil isteminde bulunma hakkıdır. Tapulama tesbiti kesinleşmeden tapuya tescilde ise, taşınmazı yirmi yıl süreyle malik sıfatıyla zilyetliğinde bulunduranlar kendilerine karşı açılacak davalarda Medeni Yasa'nın tapuya güven ilkesinden yararlanırlar.

Kamu düzeni ve kamu yararı amacıyla yürürlüğe konulan Kadastro Yasası ile kesinleşen tutanaklara 10, kesinleşmeyen tutanakların tapuya tescili durumunda da 20 yıl geçtikten sonra kadastrodan önceki hukuksal nedenlerine dayanılarak itiraz edilemeyeceği öngörülmüştür.

C- Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

1. Anayasa'nın 10. Maddesi Yönünden İnceleme

Anayasa Mahkemesi'nin kararlarında "yasa önünde eşitlik", herkesin her yönden aynı kurallara bağlı olacağı anlamına gelmez. Anayasa'nın öngördüğü eşitlik, aynı hukuksal durum içinde bulunanların aynı kurallara, aynı durumdakilerin ayrı kurallara bağlı olmasıdır. Kimi kişilerin haklı bir nedenle değişik kurallara bağlı tutulmaları eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaz. Durum ve konumlardaki özellikler yönünden değişik kuralların uygulanmasını gerekli kılabilir. Ayrı durumda olanlar için ayrı düzenleme, aynı durumdakiler için aynı düzenleme eşitlik ilkesinin gereğidir. Anayasa'nın amaçladığı eşitlik, eylemli değil, hukuksal eşitliktir. Ayrı hukuksal durumlardakilerin ayrı kurallara bağlı tutulması, Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaz. Başka bir anlatımla kişisel nitelikleri ve durumları özdeş olanlar arasında, yasalara konulan kurallarla değişik uygulamalar yapılamaz. Ayrı durumlarda bulunmaktan doğan zorunluluklar ya da haklı bir nedenle getirilen farklı uygulamalar Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ilkesine aykırı düşmez.

Yerel mahkeme, Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı başvuruda, davada uygulayacağı Kadastro Yasası'nın 12. maddesinin son fıkrasında, kötü niyetli olup olmadığına bakılmaksızın herhangi bir nedenle tapuya tescil edilmiş kesinleşmemiş tutanaklara dayanılarak kişilerin hak sahibi kılınmasının hukuka uygunluk ve yasa önünde eşitlik ilkelerine ters düştüğü, Medeni Yasa'nın 638. ve 931. maddelerine göre yolsuz tescil nedeni ile malik görünen iyi niyetli kimsenin hak sahibi olabilmesine karşın itiraz konusu fıkranın kötü niyetli kişilere de hak tanıdığı ve onları koruduğu ileri sürülmüştür.

Medenî Yasa'nın 931. maddesine göre, taşınmaz kazanımı için iyi niyet koşuldur. Medenî Yasa'nın 638. maddesine göre haklı bir nedene dayanmadan tapuda malik gibi görünen kişinin iyi niyetli olması ve taşınmazı çekişmesiz ve kesintisiz on yıl elinde bulundurması durumunda mülkiyet hakkını kazanır. Kadastro Yasası'nın 12. maddesinin son fıkrasında ise herhangi bir nedenle tapuya tescil edilmiş fakat kesinleşmemiş tutanaklarla kişinin iyi ya da

kötü niyetine bakılmaksızın taşınmazı 20 yıl süreyle malik sıfatıyla zilyedliğinde bulundurması durumunda Medenî Yasa'nın tapuya güven ilkesinden yararlanılır. Kadastro Yasası, kamu düzeni amacıyla yürürlüğe konulmuş olup tasfiye amacını taşımakta ve tapu kütüklerine tescil işlemlerinin kısa zamanda sonuçlanmasını sağlamaktadır. Kamu yararını gözeten, tapuya güven ilkesine dayanan, Kadastro Yasası'nda, Medenî Yasa'dan farklı bir taşınmaz kazanılması öngörülmekte ve her iki yasa, ayrı koşullarda ayrı düzenlemeler içermektedir. Açıklanan nedenler ve sınırlanan yönüyle itiraz konusu fıkra, ayrı durumlar için ayrı düzenleme içerdiğinden ve tapu dışı kalan bölümün Yasa uyarınca işlendiği tapu kütüğüne güven ilkesi gibi haklı bir nedene dayandığından Anayasa'nın 10. maddesine aykırı görülmemiştir.

2. Anayasa'nın 36. Maddesi Yönünden İnceleme

Anayasa'nın "Hak Arama" başlıklı 36. maddesinde herkesin geçerli amaç ve yollardan faydalanarak yargı yerlerinde davacı ya da davalı olarak sav ve savunma hakkına sahip bulunduğu belirtilmiştir. Hiç kuşkusuz kişinin hukuksal yönden geçerli araç ve yollardan hak arama özgürlüğüne sahip olması hukuk devleti ilkesinin temel kurallarından biridir. Dava yolu, hak arama özgürlüğünün en belirgin biçimidir. Temel haklar ve ödevler kapsamındaki bu özgürlük ancak Anayasa'nın öngördüğü genel ve özel nedenlerle sınırlanabilir. Mahkemece, itiraz konusu kuralın, taşınmazın malikinin hak arama özgürlüğünü zedelediği ileri sürülmüştür.

İptali istenen kural, kesinleşmemiş tutanaklar herhangi bir nedenle tapuya tescil edilmiş ise isteme ve taşınmazın niteliğine bakılmaksızın taşınmazı tescil tarihinden başlayarak 20 yıl süreyle malik sıfatıyla zilyetliğinde bulunduranlara kendilerine karşı açılacak davalarda ileri sürebilecekleri "tapuya güven" esasına dayalı bir hak sağlamıştır.

Söz konusu kuralla, malik olduğu savıyla dava açma ve hak arama özgürlüğüne 20 yıl süre için herhangi bir sınırlama getirilmemiştir. Sınırlama, 20 yılı aşan süre için kamu düzeni ve kamu yararı ilkelerine dayanmakta ve bu yönüyle de Anayasa'nın 36. maddesine aykırı düşmemektedir.

3. Anayasa'nın 2. Maddesi Yönünden İnceleme

Mahkeme, Kadastro Yasası'nın 12. maddesinin son fıkrası ile kötü niyetli kişilerin korunduğunu, bunun hukuk devleti ilkesine ters düştüğünü ileri sürmektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin birçok kararında belirtildiği gibi, hukuk devleti, bütün işlem ve eylemlerinin hukuk kurallarına uygunluğunu başlıca geçerlik koşulu bilen, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı amaçlayan ve bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, insan hak ve özgürlüklerini koruyup güçlendiren, Anayasa ve hukuk kurallarına bağlılığa özen gösteren, tüm işlem ve eylemlerini bağımsız yargının denetimine açık bulunan ve yasaların üstünde Anayasa ile yasakoyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Tapusuz taşınmazın tapu siciline tescilinde kararlılık sağlanması amacıyla tescil tarihinden itibaren yirmi yıl malik sıfatıyla taşınmazı zilyedliğinde bulunduranlar ile bunların akdi ve kanunî haleflerinin açılmış ve açılacak davalarda Medenî Kanun'un tapuya itimat prensibinden yararlandırılmalarında hukuk devleti ilkesinin yer aldığı Anayasa'nın 2. maddesine aykırılık bulunmamaktadır.

VI- SONUÇ

Esas Sayısı: 1993/21
Karar Sayısı : 1993/30

21.6.1987 günlü, 3402 sayılı Kadastro Yasası'nın;

A. 12. maddesinin son fıkrasının özel mülkiyete konu olan tapusuz taşınmazlarla sınırlı olarak incelenmesine,

B. Sınırlama kararı uyarınca incelenen fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE,

21.9.1993 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Güven DİNÇER	Mustafa GÖNÜL
Üye	Üye	Üye
Oğuz AKDOĞANLI	İhsan PEKEL	Selçuk TÜZÜN
Üye	Üye	Üye
Ahmet N. SEZER	Samia AKBULUT	Haşim KILIÇ
Üye	Üye	
Mustafa BUMİN	Sacit ADALI	